

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 26/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. H., CSc., konateľa spoločnosti HaMaR, spol. s r. o., Miletičova 67, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III a Exekútorského úradu Bratislava 3 v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1213/98, Ex 131/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. H., CSc., o d m i e t a ako sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. januára 2004 doručená sťažnosť, ktorou Ing. I. H., CSc., konateľ spoločnosti HaMaR, spol. s r. o., Miletičova 67, Bratislava (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpený advokátom JUDr. M. Š., CSc.,

B., namieta porušenie základného práva „na spravodlivý proces a konanie bez zbytočných priet'ahov“ postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) a Exekútorského úradu Bratislava 3 (ďalej aj „exekútor“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1213/98, Ex 131/98. Takto označený návrh na rozhodnutie ústavný súd posúdil tak, že sa ním namieta porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovateľ uviedol, že je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddielu Sro, vložky číslo 4556/B, č. výpisu I-8001/2000 z 9. novembra 2000 konateľom spoločnosti zapísanej 18. marca 1993 pod obchodným menom HaMaR, spol. s r. o., Beckovská 42, 823 56 Bratislava. Táto spoločnosť, ako to vyplýva z k sťažnosti pripojených písomností, zastúpená komerčným právnikom, podala 18. júna 1998 návrh na vykonanie exekúcie Exekútorskému úradu Bratislava 3 a bola tiež účastníkom konania vedeného na okresnom súde vo veci 9 Cb 47/94 (o náhradu 326 000 Sk s príslušenstvom), ktorého právoplatné uznesenie z 2. apríla 2004 bolo exekučným titulom.

Podľa tvrdenia sťažovateľa priet'ahy v konaní mu mali spôsobiť „majetkovú škodu, platobnú neschopnosť plniť svoje záväzky ...“. Celková majetková škoda mala „činiť spolu (...) čiastku 138 925 Sk“.

Sťažovateľ žiadal vydať tento

„Ústavný nález

1. Ústavné právo sťažovateľa na spravodlivý proces a konanie bez zbytočných priet'ahov bolo (je) porušené.
2. Okresný súd Bratislava III, Sadová ul. 2, 832 50 Bratislava, zastúpený predsedom Okresného súdu Bratislava III JUDr. T., je povinný v lehote 3 dní od vydania Ústavného nálezu zaplatiť sťažovateľovi v dôsledku porušenia ústavných práv náhradu škody vo výške 100 000 Sk.
3. Exekútorský úrad Bratislava III, Rajska 10/a, súdny exekútor Mgr. R. G., je povinný v lehote 3 dní od vydania Ústavného nálezu zaplatiť sťažovateľovi v dôsledku porušenia ústavných práv náhradu škody vo výške 100 000 Sk.

4. Okresný súd Bratislava III a Exekútorský úrad Bratislava III sú povinní v lehote 3 dní od vyhlásenia Ústavného nálezu zaplatiť trovy konania, ktoré uvediem dodatočne“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo (...) prejednaná (...) súdom (...)“.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takého nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánom štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (mutatis mutandis III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nebol, resp. nie je účastníkom konania, ktorého sa týka jeho námietka na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Článok 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytujú ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (v primeranej lehote) v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01). Sťažovateľa ako konateľa spoločnosti však nemožno považovať za účastníka konania, ktorý by bol z hľadiska citovaných článkov ústavy a dohovoru priamo dotknutý postupom okresného súdu (mutatis mutandis I. ÚS 93/03).

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť sťažovateľa, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Sťažovateľ, ktorý sa v časti I svojej sťažnosti označil za „fyzickú osobu“, ktorá je „občan Slovenskej republiky, a tiež je konateľom obchodnej spoločnosti HaMaR (...)“, v časti III sťažnosti uviedol, že „touto sťažnosťou namietam porušenie môjho ústavného práva na spravodlivý proces bez zbytočných prietáhov“.

Z písomných materiálov pripojených k sťažnosti ústavný súd zistil, že účastníkom konania (žalobcom) o zaplatenie 326 000 Sk istiny s príslušenstvom vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 Cb 47/94 je obchodná spoločnosť HaMaR, spol. s r. o., Beckovská 42, Bratislava, zastúpená komerčným právnikom JUDr. F. F.

Návrh na vykonanie exekúcie ako oprávnený subjekt podala 2. júna 1998 taktiež spoločnosť HaMaR, spol. s r. o., zastúpená komerčným právnikom JUDr. F. F., na exekútorskom úrade.

V uznesení okresného súdu č. k. Er 1213/98-17, Ex 131/98 z 30. októbra 2001 je ako oprávnený subjekt označená spoločnosť HaMaR, spol. s r. o., Beckovská 42, Bratislava, zastúpená komerčným právnikom JUDr. F. F.

Taktiež v uznesení krajského súdu č. k. 13 CoE 26/03-29 z 20. mája 2003 je ako oprávnený subjekt označená spoločnosť HaMaR, spol. s r. o., Beckovská 42, Bratislava, zastúpená komerčným právnikom JUDr. F. F.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že účastníkom konania pred všeobecnými súdmi (a aj exekútorom) bola obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri pod obchodným menom HaMaR, spol. s r. o. Beckovská 42, Bratislava, a nie fyzická osoba, sťažovateľ Ing. I. H., CSc., z Bratislavy.

Vychádzajúc z platnej ústavnoprávnej úpravy a konštantnej judikatúry ústavného súdu ústavný súd kvalifikuje sťažnosť podanú sťažovateľom ako sťažnosť podanú niekým zjavne neoprávneným, teda sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol, tak ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Nad rámec vyššie uvedeného ústavný súd ešte dodáva, že ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje v rámci právomoci taxatívne vymedzenej ústavou. Do jeho rozhodovacej právomoci nepatrí preto rozhodovanie o náhrade škody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004